

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 samt dets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 77 af 31. Marts 1926 om Statens Regnskabsvæsen og Revision, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 129 af 7. Maj 1937.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 18).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 samt dets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Den følgende Sag kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første Behandling af Forslag til Lov om en Smørordning.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Det Lovforslag, som her er til Behandling, er en Forlængelse uden Ændringer af den hidtidige Lov om en Smørordning, Lov Nr. 142 af 30. Marts 1942. I Lovforslaget foreslaas det, at denne Lov for-

længes et Aar frem i Tiden, fra 1. Oktober 1942 til 30. September 1943.

Formaalet med Forslaget er det samme som med den hidtidige Lov, nemlig for det første at sikre Smørproduktionen i det Aar, der kommer, ved at fastlægge en Pris til Producenterne af 4 Kr. 45 Øre pr. kg og for det andet at forsyne Befolkningen med de nødvendige Fedtstoffer til en for alle Forbrugere overkommelig Pris, nemlig 3 Kr. 89 Øre pr. kg. Det er i højeste Grad nødvendigt, at man sikrer Befolkningen disse Fedtstoffer, da der i Øjeblikket næsten ikke findes Fedt paa Markedet og slet ingen Margarine.

Den Forskel mellem Producent- og Forbrugerprisen, der herved fremkommer, foreslaas som hidtil dækket ad tre Veje. For det første ved en Eksportafgift paa 108 Øre pr. kg, hvilket er Forskellen mellem Eksport- og Forbrugerprisen. Denne Afgift har i Aaret 1940—41 givet et Beløb paa godt og vel 39½ Mill. Kr. For det andet foreslaas der opkrævet et Beløb paa 56 Øre pr. kg for det Smør, der anvendes i Industrien, Restaurationer o. s. v. herhjemme. Disse 56 Øre er Forskellen mellem Producent- og Forbrugerprisen, og denne Afgift har i det forløbne Aar givet godt og vel 2¼ Mill. Kr. Slaar de to Afgifter ikke til, foreslaas det endelig, at Staten ligesom efter den hidtidige Lov træder til med et Tilskud. Det Tilskud, som Staten har udbetalt for sidste Aar, det Aar, vi nu er kommet ud af, har andraget godt og vel 29 Mill. Kr. De Beløb, der her er Tale om, bliver saa udbetalt til Smørproducenterne, saa at de faar det Beløb, som svarer til Forskellen mellem de 3 Kr. 89 Øre og de 4 Kr. 45 Øre, som de efter Loven har Ret til at faa. Prisen paa de 3 Kr. 89 Øre pr. kg betales af Forbrugerne herhjemme for alt rationeret Smør, og Prisen for Konsummælk og Konsumfløde er beregnet efter denne Smørpris. Her er der ingen Afgift, som der er paa Industrismørret.

Ved Hjælp af den store Kornhøst, som vi har i Aar, og den faste Producentpris, som foreslaas indført her, vil Smørproduktionen sikkert kunne paaregnes at dække Hjemmeforbruget i det kommende Aar og yderligere give noget til Eksport. I Fjor udgjorde Smøreksperten 37 Mill. kg, og i det Kvartal, i hvilket vi havde den mindste Smørekspert, var den paa ca. 6 Mill. kg. Samtidig med at sikre en nødvendig Produktion, sikrer Loven ogsaa et fast, stabilt Prisniveau paa et af de vigtigste Omraader i vor Fødevarerforsyning et Aar frem i Tiden.